

EELK RAPLA MAARJA-MAGDALEENA KOGUDUSE LEHT

Nr 1 (18) jaanuar ISSANDA AASTAL 2005

Kirjatäht suretab, aga Vaim teeb elavaks.

2.Korintlastele 3,6

Jõulumõtisklus

Jumal, kes muiste palju kordi ja mitmel viisil rääkis esivanematele prohvetite kaudu, on nüüd päevade lõpul meile rääkinud Poja kaudu, kelle ta on seadnud kõigi asjade pärijaks, kelle läbi ta on ka maailma teinud, kes, olles tema kirkuse kiirgus ja tema olemuse kuju ning kandes kõiksust oma väe sõnaga, on pärast seda, kui ta oli täide viinud pattudest puhastamise, istunud Ausuuruse paremale käele kõrgeimas taevas ning saanud ülemaks inglitest, kuivõrd ta on pärinud neist ülevama nime.

Heebrea kiri 1, 1-6

Jõulusündmus algas üsna lihtsalt: tavalisel naisel ja mehel sündis väike beebi, kelle nimeks sai Jeesus. Esmapilgul igapäevase sündmuse taga peitus suur ja väga oluline märk maailma jaoks – Jumal saatis oma Poja väikese poisina siia maailma, et inimestel oleks võimalus saada Jumala juurde.

Lapsuke oli kui küünal, mida ei tohtinud peita, vaid see tuli panna küünlajalale. Nõnda ei tahtnud ka Jumal seda valgust vaka all hoida.

Esimesed sõnumitoojad olid inglid, kes karjastele väljal ütlesid: „Vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale, et teile on täna sündinud Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus.” Taevastest sündmustest pididki esimesena teada saada taevased olendid. Kuid tähelepanuväärne on see, et inglid viisid teate lihtsatele karjastele. Jumal tahtis, et kõige tavalisemad inimesed saaksid esimesena rõõmustada.

Jeesuslapsukese ilmale tulekut kuulutasid juba aastasadu ette Vana Testamendi prohvetid. Nad rääkisid uue kuninga sündnist, kes toob tagasi suurte kuningate hea aja. Nõnda kuulutasid prohvetid jõulusündmust ette peaaegu kuni Uue Testamendini.

Kui Jeesuslaps oli suureks kasvanud, kannatanud, surnud

ja üles taevasse läinud, siis hakkasid tema jüngrid ja õpilased järjest enam tähistama erinevaid päevi, mis olid seotud Messia elu ja surmaga. Mitte kõiki rõõmusõnumeid ei kuulutatud sarnaselt inglikoorige lauluga, palju pandi ka kirja. Nõnda sündisid evangeeliumid.

Rõõmsa sõnumi kuulutamine ja heade soovide saatmine on kombeks igal jõuluajal. Lisaks sellele, et silmast silma kohtutakse ja häid pühi soovitakse, on ka tänapäeval tava kirjalikke tervitusi edastada.

Ants Viires on uurinud jõulutraditsioone. Tema sõnul anti 1843. aastal Inglismaal 1000 eksemplaris välja esimene jõulukaart, millel kujutati kodust jõululauas istumist.

Inglismaalt levis jõulukaartide saatmine kiirelt edasi ning 1860. aastal alustati Saksamaal juba nende tööstuslikku tootmist. 20 aastat hiljem ilmusid jõulude eel esimest korda Tallinna ja Tartu saksa ajalehtedesse teated „kõige ilusamas ja rikkalikumas valikus” õnnesoovikaartidest. 20. sajandi algul oli jõulukaartide saatmine eestlaste jaoks tavapärane ja levinud komme.

Tänapäeval on postkaardid asendunud nüüdisaegsemate väljunditega. Internet võimaldab saata muusikaga liikuvaid elektronkaarte, taskutelefonidega saab saata lühisõnumeid jõululuuletustega. Kuid selle kõige kõrval ei ole kadunud ka lihtsate ja südantsoojendavate jõulukaartide saatmine, mis ikka veel kuulutavad Jeesuslapsukese sündnist ning rahust, mida see endaga kaasa toob.

Hingel on soe, kui soovitakse head. Nii soovija kui ka hea sõna saaja kogevad midagi erilist, mis jääb kauaks meelde. Väikese lapse sündnist, mis muutis kogu maailma, on räägitud aastatuhandeid tagasi ja räägitakse ka tulevikus, sest see laps andis meile võimaluse saada Jumala lasteks. Ärge hoidke häid sõnumeid tagasi, vaid olge kui inglid, kes laulsid karjastele väljal: „Au olgu Jumalale kõrges ja maa peal rahu, inimestest hea meel!”

Jaana Maria Unga, stud. theol.

Aasta 2004 Rapla Maarja-Magdaleena koguduses

4.01. koguduse jõulupuul oli külas kristlik Raadio 7, kes lindistas pastoraadis kohtumise koguduse rahvaga

1.02. Rapla Maarja-Magdaleena koguduse ja Rapla valla vahelise kultuuri, hariduse, hoolekande, heakorra ja avalike suhete alase koostöölepe pidulik allkirjastamine pastoraadis

3.02.-23.02. õpetajad Merike ja Michael Schümersid Saksamaalt korraldasid koguduses kaks korda nädalas ristiusu põhitõdesid tutvustava seminari „Reis usumaale“

22.02. koguduse nõukogu koosolek 2004.a. eelarve vastuvõtmisega

7.03. segakoor jumalateenistusel Tallinna Jaani koguduses, külastati ka Tallinna Rootsi-Mihkli ja Niguliste kirikuid

10.04. vennastekoguduse kuulutustunnis emeritõpetaja Jüri Raudsepp rääkimas Kristuse surilina saladusest

11.04. I ülestõusmispüha varahommikul jumalateenistusel jutlustas Eesti esimene naisvaimulik Laine Villenthal, kes pastoraadis koguduse rahvaga kohtudes jagas oma raamatut „Kimp luuletusi“; pastoraadis käsitöö näitusmüük

12.04. II ülestõusmispüha kontsert Rapla noortekollektiividelt; pastoraadis Hageri ja Rapla koguduste juhatuste kohtumine

24.-25.04. külas Soome Luterliku Evangeeliumi Ühenduse (SLEF) esindaja Juhani Martikainen Lappväärtist, jutlustades nii vennastekoguduse kuulutustunnis kui ka pühapäeval jumalateenistusel

16.05. külas Viljandi Jaani koguduse naiskoor Iris

18.05. Soome evangelisti ja tervendaja Pirkko Jalovaara sõna- ja palveõhtu

20.-23.05. külas Rootsi Hägersteni koguduse noortekoor ja pastor Christer Kivi, kes jutlustas pühapäeval jumalateenistusel

22.05. sai 75 aastaseks Rapla koguduse suur sõber ja toetaja praost Mauri Virtanen Helsingis

30.05. I nelipüha jumalateenistusel konfirmeeriti 16 inimest; Rapla vennastekogudus pidas 206.aastapäeva

1.06.- 4.09. kirik nädala sees avatud teisipäevast laupäevani kell 10-17, valves olid ja infot jagasid vabatahtlikud koguduse liikmed; külalisraamatu järgi oli kaugeim külaline Kariibi mere äärselt Trinidadist ja Tobagost; juunist septembrini kirikus üleval Lemmi Karmo vaimuliku sisuga maalide näitus

Rapla pastoraat sai suvel välisvalgenduse

5.06. külas Juva Sinivarblaste koor Soomest

6.06. Varbola linnuses peeti Märjamaa, Nissi ja Rapla koguduste ühine vabaõhujumalateenistus; segakoor osales vaimulikul laulupäeval Tori kirikus

13.06. kuld- ja briljantleeri jumalateenistus 24 „leerilapsega“; Samaaria koja 10.aastapäeva jumalateenistusel jutlustas Lääne-Harju praost Jüri Vallsalu

16.-23.06. koguduse 10-liikmeline delegatsioon külaskäigul Borby sõpruskoguduses Eckernförde linnas Põhja-Saksamaal

24.06. surnuaiapäeva Rapla kalmistul, mis vihma tõttu tuli pidada kabelis

27.06. Järvakandi(Kehtna) Peetri kiriku 150.aastapäeva pidulik jumalateenistus külalisvaimulike osavõtul, jutlustas peapiiskop Jaan Kiivit

11.07. Iisraeli-teemaline jumalateenistus rohkearvuliste Eesti iisraeli sõprade osavõtul

19.-24.07. Rapla õpilasmaleva rühm pastoraadi välisfassaadi värvimas

21.07. kihelkonnapäeva eelõhtul Rein Rannapi klaverikontsert

22.07. Maarja-Magdaleena päev - Rapla kihelkonnapäev, mis oli pühendatud eesti lipu 120.aastapäevale; jutlustas Kolga-Jaani koguduse õpetaja Ants Tooming, jututoas kõnelesid kohalik koduloolane Ester Kulagina, Piret Õunapuu Eesti Rahva Muuseumist ja Tartu Ülikooli õppejõud Alar Kilp; käsitöönäituse „Tekid ja nukud“ avamine pastoraadis

31.07. XII Rapla kirikumuusika festivali (KMF) avakontserdi eel tervitas kirikulisi festivali patroon kultuuriminister Urmas Paet; Beethoveni ja Mozarti muusikat juhatas Tõnu Kaljuste

1.08. KMF-i raames laulis jumalateenistusel osi F.Schuberti Saksa missast Rapla sõpruslinna Kauhava koguduse koor Soomest

4.08. KMF-i nädala kontserdi andis organist Katrin Meriloo

5.08. sai juhatuse esimees Raivo Erm 50 aastaseks

8.08. KMF-i lõppkontserdil esines Filharmoonia Kammerkoor Paul Hillieri juhatusel; kontserdi järel andis festivali patroon peapiiskop Jaan Kiivit Raimo Kivistikule 12 festivaliaasta korraldamise eest üle Rapla kihelkonna auhinna – Maarja-Magdaleena pronkskuju ja pastoraadis juhatuse esimehele Raivo Ermile EELK Konsistooriumi tänukirja

11.08. Raikküla põhikoolis ja Einu talus Lipal tähistati pidulikult Uku Masingu 95.sünniaastapäeva

15.08. segakoor ja teised huvilised rukkimaarjapäeva palverännakul Häädemeeste, Treimanni ja Tahkuranna kogudustes Pärnumaal

19.08. laulis tütarlastekoor Frankfurdist Saksamaalt

Emeritõpetaja Laine Villenthal

22.08. misjonipärastlõuna koos misjoninäituse avamisega

30.08-3.09. tähistati Rapla kiriku oreli 65. aastapäeva sünnipäevanädalaga

1.09. koolirahu kontserdil esinesid ansambel Klükk ja kolm tenorit – Märt Avandi, Vaiko Eplik ja Priit Võigemast

3.09. külas Ameerika Ühendriikide luterliku kiriku Delaware-Marylandi sinodi delegatsioon eesotsas emeriitpiiskop G.P. Mockoga

65-aastane Rapla kiriku orel

24.09. sai diakon Erkki Toht 30 aastaseks

26.09. Rapla kiriku 103. aastapäeva jumalateenistusel jutlustas Pärnu Eliisabeti koguduse õpetaja Enn Auksmann

9.-10.10. külas taas SLEF-i esindaja Juhani Martikainen Lappväärtist, kes jutlustas eesti keeles nii vennastekoguduse kuulutustunnis kui ka lõikustänapüha jumalateenistusel

13.10. Kopenhaageni kammerkoori Camerata kontsert

20.10. suri 92.eluaastal koguduse endine õpetaja praost emeriitpraost prof dr Evald Saag; maeti Rapla kalmistule 23.10

23.10. Wiesbaden Symphonic Brassi (Saksamaa) ja koguduse pasunakoori kontsert

24.10. misjonipühal laulis Viljandi Jaani koguduse gospelkoor; EELK misjonipäevade raames avati Alu-Metskülast pärit esimese eestlasest misjonäri, koolmeistri ja vaimuliku Hans Tiismanni haua Tallinna Siselinna kalmistul uus nimetahvel

30.10. koguduse endise organisti ja koorijuhi professor Hugo Lepnurme 90.sünniaastapäeva tähistati Rapla koguduses muusikateadusliku konverentsi, kontserdi ja jumalateenistusega, kus jutlustas koguduse endine õpetaja praost emer Esra Rahula; kiriku lõunaseinal avati maestrole mälestustahvel

31.10. Rapla koguduse inimesed osalemas professor Hugo Lepnurme mälestusnädala lõpuüritustel - jumalateenistusel Tallinna Toomkirikus ja kontserdil Estonia kontserdisaalis; vahepeal käidi Lepnurme kalmul Pärnamäe ja Hans Tiismanni

haua Siselinna kalmistul

2.11. hingedepäeval oli kirik avatud palveks, mõtiskluseks, muusika kuulamiseks ja küünla süütamiseks

21.11. igavikupühapäeva jumalateenistusel süüdati küünlad kirikuaasta jooksul koguduse poolt 83 maetu mälestuseks

24.11. kirikukogul valiti uueks peapiiskopiks Pärnu praost Andres Pöder, kes asub ametisse pühitsemisega Tallinna Toomkirikus 2.veebruari 2005

27.11. traditsiooniline advendiküünla süütamine vallavanema poolt ja kontsert kirikus ning tulede süütamine linna jõulupuul kirikupargis

28.11. I advendi jumalateenistuse järel pastoraadis kohtumine Avatud Piibli Ühingu peasekretäri Mari Vahermägiga

1.12. Ülemaailmse AIDS-i vastase võitluse päeva ja Rapla maakonna narkoennetusnädala puhul korraldatud kontserdil koolilastele esinesid Siiri Sisask ja Thea Paluoja laulustuudio rühmad

4.12. Lääne-Harju praostkonna lastepäev Rapla pastoraadis; külas Omskis töötavad misjonärid Liliann ja Hannu Kesksed, kellele Rapla on üheks tugikoguduseks

12.12. III advendi jumalateenistuse järel suur käsitöö näitusmüük pastoraadis

18.12. koguduse eakate jõulupuu pastoraadis

19.12. Dave Bentoni ja ETV tütarlastekoori jõuluklassika kontsert

22.12. Rapla noortekollektiivide suur jõulukontsert

23.12. jõulukontsert segakoorilt Cantus

25.12. I jõulupüha jumalateenistusel konfirmeeriti 20 uut koguduse liiget

Piiskop G.P. Mocko USA-st

Käsitööringi väsimatu juhendaja Vaiko Eplik sai 13. detsembril 70 aastaseks

Dave Benton ja ETV tütarlastekoor Aarne Saluveeri juhatusel jõulukontserti andmas

Arvi Schihalejev: Minu tee...

Sündinud ja kasvanud olen Lõuna-Eestis Karksi kandis. Ei mäleta, et oleksin lapsena kirikusse sattunud. Kuigi vanemad olid laulatatud, mis tol ajal polnud just tavaline, ei ristitud mind lapsena. Ingerimaalt pärit vanaema aga oli jumalakartlik inimene. Karksi kirikus, mis oli meie kodule kõige lähemal, ei olnud just tihti jumalateenistusi – vahest kord kuus. Ent meie vanaema jaoks oli tähtis iga selline pühapäev, eriti kui see oli armulauaga jumalateenistus. Sel hommikul ta paastus ja enne, kui minema hakkas, palus meilt kõigilt andeks. Siis tegi see meile veidi nalja, alles hiljem hakkasin mõistma, kui eriline oli temale see päev, mil ta kutsuti altari äärde pühale söömaajale.

Kui ei saanud kirikusse minna, kuulas vanaema Soome raadio vahendusel soomekeelset jumalateenistust. Tema nägemise kehvemaks muutudes tuli minul, õel või vennal ülekanne alguses kirja panna laulude numbrid. Nii oli tal võimalus teenistusest osa võtta ja kaasa laulda ning meiegi lastena saime kirikuelust teadmisi, kuigi ei käinud pühapäevakoolis ega leeris.

Alles täiskasvanuna jõulude ajal kirikusse sattudes hakkas mind huvitama evangeelium (sel ajal lihtsalt lugu), mida seal kuulutati. Lugesin lühikest evangeeliumi teksti vanaema lauluraamatu lõpust ja seejärel juba Piiblist kogu lugu Jeesusest ja temaga seotud sündmustest.

Leeriõnnistusest osasaamiseks sai loetud ja õpitud mitmeid tarkusi, mis siis tundusid hoopis uudsena ja üha süvendasid huvi teoloogia vastu. Ent iseõppijana tekib ikka küsimusi ja tihti ei aimagi, missuguseid huvitavaid seisukohti võib kuulda teadjamatelt. Nii otsisingi võimalust õppida teoloogiat veidi põhjalikumalt. Ei olnud küll plaanis sel alal tööle hakata, tahtsin vaid täiendada enese teadmisi akadeemilisemas õhkkonnas.

Õnnestus õppida Usuteaduse instituudi pedagoogilise osakonna kursustel. Minule oli see kõik esialgu suhteliselt uudne. Kõigepealt mõistsin, kui vähe ma tean eestlaste ajaloost, rääkimata juudi kultuurist või kaasaegsest kirikuelust. Ja ausalt öeldes, õppides sel ajal eksamiteks ja lugedes päris palju, see teadmine aina süvenes. Väga huvitavad olid loengud Vanast Testamendist, Uue Testamendi kaasajast ning muidugi kõik, mis puutub praktilisse kirikuellu, s.t. liturgia ja kirikuaasta oma pühade ning perioodidega. Oli võimalus osaleda väga heade ja oma ala põhjalikult tundvate lektorite ning teoloogide loengutel.

Nüüd olen saanud omandatud teadmisi kasutada Rapla koguduse pühapäevakoolis. Olen kogenud vana tõde, et õpetades õpid ka ise. Tundi ette valmistades lugesin kõikvõimalikku lisamaterjali käsitletava teema kohta. Kuna lastele piiblitlugusid jutustades tuli tihti ka joonistada, uurisin isegi tolle aja riiete ning muu elu-olu kohta niipalju, kui aega ja võimalust oli. Üldse oli pühapäevakooli aeg väga huvitav. Sain tundma toredaid inimesi, kellelt olen nii mõndagi õppinud.

Nii ma „olengi teel“ teadmisi kogudes. Ikka tahaks veel üht-teist uurida ja teada saada. Olen lugenud raamatuid mitte ainult kristlusest, vaid ka näiteks teiste maade mütoloogiast ja jumalatest, kuulnud loenguid ja lugenud budismist. Erinevates religioonides on tihti nii mõndagi kokkulangevat, aga on ka kardinaalselt lahkuminevaid seisukohti. Muidugi ei anna minu

lugemust ja teadmisi võrrelda humanitaarharidusega inimeste omaga, aga eks olegi mu eesmärk vaid oma silmaringi laiendada.

Erinevatel eluetappidel kristlasena olen ka kirikusse (kui pühakotta) erinevalt suhtunud. Kunagi tundus kirikuhoone seestpoolt sellise kohana, kus aeg oli seisma jäänud, kus olid tolmunud vanad maalid, tuhmunud kroonlühtrid viltuvajunud kummaliste elektriküünaldega ja laes kooruma hakanud lubivärv. Aga võib-olla ma ka sattusin ainult sellistesse kirikutesse.

Veidi tutvunud kiriku sümboolikaga, kirikuaasta perioodidega ja silmaringi laienedes vaatasin ringi teise pilguga. Enam ei häirinud mind need külmad, imeliku põrandavärviga ülevõõbatud pingid või natuke luitunud vaibad ning altari- ja kantslitekstiidid. Hoopis huvitav oli näha erinevaid altaimaale ja

evangeliste piltidel või kujudena, Piiblist tuntud isikuid sümbolite ja lisanditega või pöörata pilk sellele, kuidas üldse on pühakoda ehitatud, sisustatud ja sümboolikaga rikastatud.

Olen ka näinud, kuidas ühe vana kiriku varemeist sai uuesti suur pühakoda. Jutt on Halliste kirikust. Olles sealtkandist pärit, olin töödega kursis, alates varemete puhastamisest kuni suure tornikuke tippu tõstmiseni. Nägin, et pühakoda ei pea olema vana ja restaureerimist igatsev ehitis ning ka nüüdiskunstniku altarimaal ei jää mõttesügavuselt alla vanade meistrite omale.

Samasugune samm-sammult edasirühkimine on olnud ka jumalateenistusest osasaamine. Need mõtted ja muljed, mis tekkisid esimestel kordadel kirikusse sattudes, on küll erinevad neist, mis saavad osaks nüüd. Kindlasti mõtlen toimivas rohkem kaasa ja tekivad seosed varem kogetu või kuuldu-loetuga. Enam ei ole patu- ja usutunnistus ning Meie Isa palve lihtsalt ettekirjutused, mida peab peast teadma ning kooris kordama.

Mitu aastat tagasi ilmus ajalehes Eesti Kirik kirjutis, õieti mõtisklus ühe piiblisalmi järgi, ja selles kontekstis tekkis ka minul mõtteid. Jutt on lesknaise leptonitest Mk 12:41-44, kus on öeldud: *... sest nemad panid oma küllusest, tema pani aga kehvusest kõik, mis tal oli, kogu oma elatise.*

Missugune on minu annetus meie kiriku aardekiristu? Kas mina annan endast niipalju, kui saan? Kas minu annetus on tõesti ohvriand või lihtsalt kombetaitmise?

Mõtlen, et annetuseks ei taha ma anda suurema väärtusega peenraha, mis tasku põhjas kõliseb ja pükse lõhub. Tahaksin, et mu annetus oleks südame, rahulolu ja täie pühendumusega tehtud töö, millest oleks rõõmu nii teistele osasaanutele kui ka endale. Kas ma kunagi lasen korjanduskarpi annetuse, mis ei ole lihtsalt palju, nagu tegid rikkad ses piibliloos, vaid saan anda oma kehvusest kõik, nagu tegi lesknaine – seda teab ainult Meie Isa taevas. Eks peaks püüdma teha nii, nagu ütles Jeesus maksuraha kohta: andke keisrile keisri oma ja Jumalale Jumala oma.

Selline on olnud mu tee siiani. Kuidas see edasi kulgeb, teab üksnes Taevaisa. Kas see kõik on olnud kasuks või kahjuks, ei oska mina küll praegu arvata. Midagi jääb vahel kripeldama, miks küll nii läks, ja alles hiljem mõistan, et see võis olla ainuvõimalik lahendus tol korral. Jääb vaid tänada, et see kõik just nii on läinud.

New York on suurepärane, aga kodus on hea olla

Soov Ameerikasse minna sai teoks 2004.aastal. 2.novembri hommikul väljus lennuk Tallinnast Praha. Edasine lennutee kulges üle Londoni lirimaa lõunaranniku lähedalt New Yorgi Kennedy lennuväljale. Järgnes kolmveerand tundi autosõitu kiirteel ja siis võisin kallistada oma lapselast Kadrit, kes elab Astoria linnaosas ja õpib kolmandal kursusel televisioonitööd.

Astoria on väikeste aedadega eramute linnaosa, kus on vähe tööstushooneid. Paar esimest päeva kulus ajavahega harjumiseks – ikkagi 8 tundi. Tegime pikki jalutuskäike lähiehitistega tutvumiseks. Üllatasid rahvarohkus, erinevad rahvused ja sõbraliku olemisega inimesed, kellel oli kõikjal aega ja kes naeratasid, kui tekkis silmside. Kingi ei olnud kolm nädalat vaja puhastada, sest tänavad ja plaaditud kõnniteed olid täiesti puhtad. Kohati oli küll õhtuks paberiprahti maas, aga hommikuks oli see koristatud. Tänaväärtes oli palju tumepunaseid puid, mis olivat tamme eriliik, samuti kuldseid vahtraid ja värvikaid põõsaid. Sooja oli veel 13 – 16 kraadi ja lehed alles puudel.

Esmane mulje Manhattanil võttis hingetuks: 50 – 60 kordsed majad, reklaamide tuled, tohutu rahvahulk ja autode vool. Ahistavat tunnet siiski ei tekkinud, sest tänavad ja kõnniteed on laiad.

Vaatasin taraga piiratud kohta, kus olid kõrgunud maailma kaubanduskeskuse kaksiktornid. Uskumatu, et inimolend võis välja mõelda niisuguse purustustöö.

Nende kõrghoonete vahel asub väike Eesti Maja, mille on ostanud Eesti meremehed 30-ndatel aastatel. Kuulasime Hando Nahkuri klaverikontserti ja kohtusin kohvilauas sümpaatsete eestlastega.

Pühapäeval viibisime jumalateenistusel New Yorgi Eesti Evangeeliumi Luteriusu kirikus. See on heas korras ilus väike sakslaste kirik, mida rendib eesti kogudus. Teenisid praost Uudo Tari ja organist Indrek Laul. Jumalateenistusel kasutati laululehti. Teist korda selles kirikus olles peeti surnutepüha ja jumalateenistusel mälestati paljusid lahkunuid.

Olin ka EELK New Yorgi Pauluse koguduse surnutepüha jumalateenistusel. Seal teenisid praost Thomas Vaga ja külalisena Kolga-Jaani õpetaja Ants Tooming, kes praegu töötab välislähetuse korras abiõpetajana Toronto Peetri koguduses. Solistina esines Kristi Roosmaa. Oli väga ilus ja südamlük teenistus, kus jutlustas õpetaja Tooming. Eriliselt sooja tunde tekitas Kristi esitatud Schuberti *Püha*.

Kirik asub kõrghoonete vahel nagu nukumaja oma värviliste vitraažakende ja kauni torniga, olles uskumatult hea vaikuse ja

Ellise saar, kuhu kõigepealt saabusid sõjajärgsed emigrandid Euroopast, sealhulgas paljud eestlased

Saksa kirik, mida kasutab New Yorgi Eesti Evangeeliumi Luteriusu kogudus. Esiplaanil autor Inge Sepp

rahu koht linnamelu keskel. Pärast jumalateenistust on alati kohvilaud, mille korraldavad koguduse liikmed – eakad eesti prouad. Mureks on koguduse liikmete vähene arv, juurdekasvu peaaegu ei olegi. Kirikus on pühapäeviti tavaliselt 15 – 20 inimest. Leeriõpetus korraldatakse kümnapäevase laagrina. Sinna tulevad kokku New Yorgi ja kaugemate kohtade eesti noored, et sõlmida tutvusi ja saada minimaalnegi piibliõpetus. Praost Vaga ei pea niisugust leeriõpetust õigeks, küll aga paratamatuks.

Püha Patricu katoliku katedraal on suurim ja võimsaim kirik, mida olen näinud – kümnete tornide ja tornikestega arhitektuuriime. Samasuguse mulje jätab ka sisemus paljude pühakujudega, mille ette on süüdatud sadu küünlaid. Panin küünla Ema Theresale. Missa oli lühike, palvetati andunult. Kirikulisi oli igas eas, lastest kuni vanadeni.

Katedraali ligidal on Rockefeller Center – kaunid purskkaevud, palju lilli, liuväli uisutajate ning pealtvaatajatega. Ümberringi laiuvad kõrghooned, kaubamajad, bürood – paljud juba jõulukaunistustega. Jõulukuuse „ehitamine“ oli veel pooleli. Tellingud kõrgusid kuni ladvani, puuriti oksid juurde ja riputati tulesid.

Central Park on kaunis koht: suured rohelised muruväljakud, värvilised puud ja põõsad, tiigid ja ojad, kaabudes noormehed sõitmas pargiteedel ehitud kalesside ja hobustega. Tundub uskumatu, et ümberringi on hiigellinn.

Ilusaim vaade linnale avanes kõrghoone 42.korruse pöörlevast restoranist. Tunni ajaga võis näha ümberringi silmapiirini ulatuvat tuled sära. New York on suurepärane linn. Ta meeldis mulle, sinna tahaks tagasi!

Samas tekkis küsimus - kas ikkagi on tarvis nii palju sära, uhkeid reklaame, jõulumelu, et selle keskel olla õnnelik? Kui koduteel paistsid meie kiriku kaks torni, siis teadsin, et olen kodus ja siin on hea olla.

Inge Sepp

In memoriam: EVALD SAAG

Evald Saag sündis 24.novembril 1912 Võrumaal Krabi vallas Liguri külas. Võru gümnaasiumi ja Tallinna sõjakooli lõpetamise järel astus ta Tartu ülikooli teoloogiateaduskonda, mille lõpetas 1940 *mag theol* astmega. Pärast prooviaastat Jõelähtme koguduses ordineeriti õpetajaks Tallinna Toomkirikus 14.detsembril 1941. Oli lühikest aega EELK Noorsootöö peasekretär ning 1943-44 Paldiski koguduse hooldajaõpetaja.

3.novembrist 1944 asus Evald Saag Rapla koguduse õpetaja ametikohale, kuhu jäi kuni 12.juunini 1962, mil suunati tööle Pärnusse. Aastatel 1946-47 oli ta samal ajal Tallinna Kaarli koguduse II pihtkonna õpetaja kohusetäitja. 1953.aastast kuni Raplast lahkumiseni oli Ida-Harju praosti kohusetäitja. Pärnu Eliisabeti koguduse õpetaja ametikohalt jäi pensionile 1.jaanuarist 1989.

Evald Saag oli sõja järel üks Usuteaduse Kõrgema Katsekomisjoni (praegune Usuteaduse Instituut) loojaid konsistooriumi juurde ja selle kauaaegne dekaan. 1967.aastast 1990.ndate alguseni jäi ta Vana Testamendi ja semi keelte õppetooli juhatajaks. Enamik EELK sõjajärgseid vaimulikke on olnud Evald Saagi otsesed õpilased. 1980 anti talle teoloogilise teaduse edendamise eest audoktori kraad. Pärast taasiseseisvumist oli hinnatud lektor Tartu Teoloogia Akadeemias, Tallinna Kunstiülikoolis ja mujal, samuti oodatud esineja raadiosaadetes.

Raplat pidas Evald Saag oma koguduseks kuni lõpuni. Olles 1942 abiellunud oma sõbra ja kolleegi Uku Masingu õe Agneseaga, jäi Masingute kodutalu Raikküla Lipal Saagi kodus ka siis, kui ta töötas juba Pärnus. 1998 sai ta Rapla kihelkonna auhinna – Maarja-Magdaleena pronksskulptuuri esimeseks laureaadiks.

Jumal kinkis füüsiliselt ja vaimselt karastunud mehele pika eluea. Ta kustus vaikselt 92.eluaastal 20.oktoobril 2004 ja maeti paljude sõprade ja õpilaste poolt 23.oktoobril Rapla kalmistule kahe varemlahkunud abikaasa Agnese (1911-1981) ja Emilie (1917-1995) keskele.

Professor Evald Saagi ärasaatmist Tallinna Toomkirikust 23.10.2004 toimetavad Nõmme õpetaja OveSander, peapiiskop Jaan Kiivit ja Tallinna praost Gustav Piir, auvalves on EÜS-i esindus

Mälestusi õpetajast

Oli sügis 1944. Rindejoon hävitava lahingutegevusega rullus selle sõja ajal juba teist korda üle Rapla. 23.septembrist hakkas Eestis kehtima nõukogude võim. Kohe püüdis rahvas hakata taastama tavalist elu. Peatselt algas õppetöö ka Rapla keskkoolis. Teiste hulgas jätkasin seal õppimist ka mina – abiturientina. Direktor oli uus, enamik õpetajatest samuti.

Imestan siiani, et hariduselu korraldama pandud ametnikud suutsid sõjajärgses segaduses nii lühikese ajaga kooli pedagoogidega komplekteerida. Ainult ladina keele õpetajat ei õnnestunud kusagilt leida. Rapla keskkool oli humanitaarkallakuga õppeasutus ja vähemalt kooli lõputunnistusele tuli panna hinne ka ladina keele kohta. Viimases hädas kutsuti seda õpetama Evald Saag, kelle Konsistoorium oli määranud 3.novembrist Rapla koguduse hingekarjaseks.

Niisugune asi, et pastor kutsuti nõukogude kooli lapsi õpetama, võis juhtuda ainult punase võimu esimestel kuudel. Võib-olla tasandas teed see, et eelmised Rapla koguduse õpetajad ja abiõpetajad olid kõik ka koolis tunde andnud.

Evald Saagi tasemega filoloogi polnud minu klass varem näinud. Oma kütkestava isiku ja sügavate teadmistega oskas ta luua tunnis erilise meeleolu. Seni oli ladina keele õppimine vähemalt poistele olnud üsna tüütu, nüüd sai see aine äkki abiturientide lemmikuks. Määrasime tekstis lauseliikmeid samasuguse hasardiga, nagu tavaliselt lahendatakse ristsõnu. Niisugust ajude gümnaastikat tegime vahel hulgakesi koos isegi väljapool koolitunde. Olime teistest õpilastest vanemad ja oskasime ehk ka paremini mõista, et Evald Saag oli ülejäänud pedagoogidest vaimselt peajagu üle. Meie klassi kuulus poisse, kel sõja tõttu oli abituurium pooleli jäänud, mõnel neist oli seljataga isegi rindekogemus.

Arvan, et Evald Saagi ladina keele tundidest saavad alguse minu kui pastori juured. Juba paar aastat hiljem alustasin teoloogia õppimist Usuteaduse Instituudis, mis tollal kandis tagasihoidlikku nime Usuteaduse Kõrgem Katsekomisjon, kus oli kasutusel Tartu ülikooli suletud usuteaduskonna õppekava. Selle dekaan ja üks õppejõude oli professor Evald Saag.

emeritpraost Esra Rahula

Õpilastest ametivennad kannavad professor Evald Saagi kirstu Toomkirikust välja

Matusetalitust Rapla kalmistul toimetavad peapiiskop Jaan Kiivit, Pärnu praost Andres Põder, emeritpraost Esra Rahula ja Rapla õpetaja Mihkel Kukk

Evald Saagiga on Rapla kalmistul jumalaga jätmas üle kolmekümne vaimuliku

Esra Rahulal täitus 55 aastat ordinatsioonist

Kui Rapla vallas Aranküla Reinumardil üles kasvanud Esra Rahula lõpetas 1945.a. kevadel Rapla keskkooli, viis ta paberid kõigepealt Tallinna Polütehnilise Instituudi majandusteaduskonda. Õige pea alustas ta ka usuteaduse õppimist, mida sai teha vaid kaugõppes ja suuremas osas iseõppimise teel. Põhjusi, miks andekas noormees valis siiski teoloogia ja oma elutööks tollal perspektiivituna tunduva vaimuliku ameti, võis olla mitmeid.

Esra Rahula abikaasa Saimaga oma 50. ametijuubelil

Kuna talupidajast isa Jüri oli aktiivne vennastekoguduse „lugija“, kelle kodus peeti regulaarseid palvetunde, oli usuline pinnas igati olemas. Rahula enda sõnul olevat tema isiklik avanemine Piibli tõdedele toimunud küll alles keskkoolieas. Oma rolli elukutse valikul määras kindlasti ka tolaeagse Rapla koguduse õpetaja Evald Saagi isiksus.

1948.a. algusest hakkas Esra Rahula jutlustajana teenima Juuru koguduses. Aasta hiljem läks ta Viljandimaale Pilstverre, kuhu jäi kaheksaks aastaks. Õpetajaks ordineerimine Tallinna Toomkirikus tolaeagse peapiiskopi Jaan Kiivit seniori poolt toimus 14.detsembril 1949.a. Aastatel 1957-60 sai Rahula olla

õpetajaks Tormas ja Mustvees, kui tehti ettepanek minna Kuressaare ja Kaarma kogudusi teenima. Seal tuli täita ka Saarte praosti ülesandeid.

Saaremaal mõtles Rahula olla vähemalt kümmekond aastat, kuid juba 1962.a sügisel leidis ta ennast oma kodukoguduses Raplas. Evald Saagi sunnitud lahkumine oli põhjustanud koguduses käärimisi ning siia vajati tugevat õpetajat. Raplas täitis Rahula Ida-Harju praosti ülesandeid 1980.ndate alguseni, mil praostkondade endiste ja Järvakandi kogudused ühendati Lääne-Harju praostkonnaga.

Kui Edgar Hark valiti 1978.a. peapiiskopiks, kutsus ta Esra Rahula konsistooriumi assessoriks ja selle presiidiumi liikmeks, mis tõi kaasa palju üldkiriklikke lisakohustusi ja peapiiskopi asendamisi. 15.septembrist 1991.a. jäi Rahula emerituuri, olles Rapla kogudust teeninud 29 aastat. Pensionipõlve elutööna valmisid mõne aasta eest vaimulikele mõeldud pühapäevaste jutlustetekstide seletused 40 vihikus kokku ligi 3800 leheküljel.

Mihkel Kukk

40 aastat kirikutööl, 30 aastat ordinatsioonist

See oli 15.oktoobril Issanda aastal 1964, kui asusin 21 aastase „poisikesena“ Paistu Maarja koguduse jutlustajaks. Samal päeval võeti Moskvas maha Nikita Hruštšov, kelle sula oli tolaeagses ühiskonnas mõndagi muutnud, kuid kelle usu- ja kirikuvastase kampaania tulemusena oli meie rahvas kirikust võõrdumas.

Paistu kihelkond oli XIX sajandil olnud Eesti rahvusliku ärkamise hälliks, kuid samas tuntud Mulgimaa usukõrbena. Kuulus naaber Harri Haamer Tarvastust ütles: „Sul ei jää muud üle, kui upud ära või õpid ujuma.“

Lausa ära ei uppunud, aga päriselt ujuma ka ei õppinud...

1968.aasta advendiajal leidsin end Peipsi äärest Mehikoormast. Erinevalt Paistu suurest ja ilusast kirikust käis seal kogudus koos kiriklas, sest 1896.a. ehitatud kirik hävis II maailmasõjas. Usulises mõttes oli see nagu teine maailm, kus elas veel ka külalpalvetundide traditsioon. Mehikoorma kogudus vääris oma nime, sest mehi oli jumalateenistusel alati pea kolmandik.

Kuna seni olin töötanud jutlustajana, avanes 1974.a. kevadel võimalus minna Pärnusse professor Evald Saagi juurde

Ordinatsioonijumalateenistuse järel Tallinna Toomkirikus 12. novembril 1974. Peapiiskop Alfred Toominga kõrval istuvad õpetajaks pühitsetud Endel Kuulpak ja Kalju Kukk. Taga seisavad assisteerinud õpetajad Evald Saag ja Eduard Salumäe

õpetajaameti praktikale, kus hooldasin mõned kuud ka pisikest Treimanni kogudust. Pärast ordinatsiooni 12.novembril läksin teise Eestimaa serva, Sõrve sääre Jämaja ja Anseküla kogudusi teenima. Kuigi kogudused olid elujõulised ja õpetajate puuduse tõttu tuli käia ka mujal Saare- ja Muhemaal, jäi see aeg siiski lühikeseks.

Paar aastat olin taas Pärnus otsimas oma kohta elus, kuni peapiiskop Edgar Hark tegi 1978.a. ettepaneku minna Tartumaale Puhja koguduse õpetajaks, mis oma usulise hoiakuga meenutas paljuski Paistut.

Aasta hiljem lisandus veel Võrtsjärve äärse Rannu koguduse teenimine.

90.ndate aastate alguse kirikusse tagasituleku buumis nägin liiga palju võltsi ning otsustasin minna vabatahtlikku „pagendusse“ Mehikoorma ajast armsaks saanud Piirissaarele. Sealt tuln 1995.a. sügisel Järvakanti, kus olen asendusõpetajana teeninud Järvakandis, Raplas, Juurus, pikemat aega Toris ja hetkel Väandras. Südamelähedane on lapsepõlvest omane vennastekoguduse tegevus, mida Raplas olen püüdnud elus hoida.

Kalju Kukk

Hugo Lepnurme mälestades

31.oktoobril 2004 oleks maestro Hugo Lepnurm (1914 – 1999) saanud 90 aastaseks. Oma vaimsel rikkal eluteel oli ta aastatel 1964 – 1971 ametlikult Rapla Maarja-Magdaleena koguduse organist ja koorijuht, käis aga siinses kirikus Kriisade ehitatud oreil mängimas praktiliselt elu lõpuni.

Rapla pastoraadis peeti 30.oktoobril mälestusseminar teemal "Peatükke kultusmuusika ajalooost". Teemat olid lahti mõtestamas oma ala asjatundjad professor Toomas Siitan, helilooja Olav Ehala ja Nõo koguduse õpetaja Mart Jaanson. Kontserdil kirikus laulsid Rapla noorte- ja lastekoorid ning kontsertjumalateenistusel esitasid Hugo Lepnurme loomingut Hageri, Märjamaa, Tallinna Jaani ja Rapla koguduste koorid ühendkoorina, mängis pasunakoos. Jutulustas kauaaegne Rapla koguduse õpetaja emeritpraost Esra Rahula, kelle kutsel oli Hugo Lepnurm neil keerulistel ja kirikule rasketel aegadel Rapla kogudusse ametisse tulnud.

Kiriku lõunaseinal avati suurmehele mälestustahvel. Oli ülev hetk, kui pidulike helide saatel ja paljude kirikuliste silme all eemaldasid tahvliit katte maestro tütre Virve Soode ja Urve Aulis koos Rapla vallavanema Aare Heinveega. Kohal oli ka helilooja vennapoeg Rein Lepnurm Kanadast.

"Meenutagu see tähis kirikuseinal ka tulevastele põlvetele, kes oli Hugo Lepnurm", ütles Rapla koguduse õpetaja Mihkel Kukk pühitsustalitust läbi viies. Aastaarvud 1964 – 1999 sellel märgivad Hugo Lepnurme seotust Rapla kogudusega. Samasugused mälestustahvlid kiriku põhjaseinal on kauaaegsetele koguduse hingekarjastele Carl Eduard Malmile ja Josep Liivile.

Professor Lepnurme mälestustahvli avamisel 30.10.2004. Vasakult praost Esra Rahula, vennapoeg Rein Lepnurm, Mati Soode, tütar Virve Soode, tütar Urve Aulis, Heiti Aulis ja õpetaja Mihkel Kukk

Märjamaa dolomiidist tahvlid on valminud Rapla kihelkonnas Gildemanni Dolomiiditöökojas.

Soojade sõnadega meenutati hiljem pastoraadis Hugo Lepnurme liitsust, tagasihoidlikkust ja suurst nii muusikuna kui ka Jumala Sõna kuulutajana vennastekoguduse palvetundides. Kui ta ka ootamatult Raplase jumalateenistusele tuli, astus orelipuldi tagant austusest meistri ees kõrvale see, kes parajasti pidi jumalateenistust mängima.

Usupuhastuspühal pärast osalemist jumalateenistusel Tallinna Toomkirikus käis bussitais Rapla koguduse rahvast ka Pärnamäe kalmistul Hugo Lepnurme haul ja sai osa heatasemelisest mälestuskontserdist Estonia kontserdisaalis.

Tiiu Luht

Esimene jõulupüha

on Rapla koguduses juba pikka aega olnud aasta teiseks leeripühaks. Kolme kuu jooksul jagasid leerikoolis käinutele tarkust koguduse õpetaja Mihkel Kukk, diakon Erkki Toht, usuteaduse üliõpilane Jaana Maria Unga, organist Hille Poroson ja misjonipühal ka Viljandi Jaani koguduse gospelkoor. Esmakordselt üle aastate lauldi altari ees ka ühine leerilaul, milleks oli Enn Võrgu „Jõuluöö, täis valgussära“(KLPR 19).

Rapla koguduse täisõiguslikeks liikmeteks õnnistati I jõulupühal: *Ingrid Fedotova, Regina Fedotova, Kerti Järvala, Nele Järvala, Kadri Kiisla, Triin Kukk, Karin Kuusemäe, Kadi Kähär, Merit Lepik, Anni Mäeots, Triin Oidsalu, Keili Parve, Reelika Raudsepp, Ellen Rüütel, Helen Sindonen, Laine Sindonen, Sillen Sindonen, Hellart Ankipov, Risto Madison ja Rait Ots*. Neist kahekümnest ristiti üksteist jõululaupäeva hilisõhtul.

Leerilapsed koos juhendajatega pärast õnnistamist 25.12.2004

Leerilaste palved

Meie kallis Isa, kes sa oled taevas. Palvetan Sinu poole, et Sa kaitseks minu perekonda ning minu vanavanemaid, et me oleksime alati terved ning hoiaksime ühte, et meiega ei juhtuks midagi halba.

Täna Sind, et oled andnud mulle minu kallid sõbrad, kes mind armastavad ja mulle alati toeks on olnud. Anna mulle jõudu, et saaksin oma õpingutega hakkama ja ületaksin enda teele tulnud raskused.

Täna, et oled loonud mind just selliseks nagu olen ning oled mulle pakkunud sellist elu. Aamen.

Anni Mäeots

Armas Jumal, palun kaitse meid kõige kurja eest. Anna meile jõudu edasi elada ning püüelda oma unistuste poole. Palun hoia meid pattude eest ja anna meile usku endasse ja oma tulevikku. Ma täna Sind kõige eest, mis Sa oled meie heaks teinud. Aamen.

Nele Järvala

Laul, mis äratas minus mälestusi

3.advendi jumalateenistusel esinesid Rapla kirikus Tartu Ülikooli vilistlasnaiskoor ja Eesti Meestelaulu Seltsi Tallinna meeskoor. Üks naiskoori lauludest – *Jõululumi* - kutsus minus esile äratundmisrõõmu. See oli mu kunagine koolilaul, õpitud algklassides aastail 1938 – 39. Sain kuulates sügava elamuse ja lisaks äratas see laul minus mälestusi lapsepõlve jõuluajast. Kirikust koju tulnud, otsisin üles kooliaegse jõululaulude vihiku ja seal see oligi lapsekäega kirjapanduna: *Langeb vaikselt udusulgi / siidipehmet jõululund / pilvesülest alla ilma / lumiliblikate lend. /.../*

Tollast jõuluaega meenutades võin öelda, et see oli tõeliselt kaunis. Enne talvist vaheaega peeti koolis jõuluõhtu ja see oli alati väga pühalik-pidulik. Osa võttis palju lapsevanemaid. Kõneles kooli juhataja ja lauldi jõululaule. Kool oli lasknud selleks puhuks isegi laululehed trükkida.

Nõukogude valitsus Eestis pani jõulud peaaegu pooleks sajandiks põlu alla. Nende asemel peeti koolis nääriõhtuid. Meenub drastiline lugu stagnaaja lõpust ühes Rapla rajooni koolis. Nääriõhtut korraldava õpetaja oli õpilaste etteasteis asendanud näärid jõuludega. Kuigi peo sissejuhatuses oli ta seda põhjendanud nii, et ka muistsetel eestlastel olid jõulud talvise pööripäeva pidustusena, ei andestatud talle. Õpetaja vallandati töölt ja kooli juhtkonda karistati.

Mina olin talulaps, üles kasvanud külas. Taluperedes tähistati jõule väärikalt, nende tõelist olemust silmas pidades – ainult kui Jeesuse Kristuse sündi tähistavaid pühi. Ei olnud nad sel ajal kaubandusliku tähtsusega nagu tänapäeval.

Ettevalmistused algasid tavaliselt nädal enne pühi. Igaks päevaks olid ette nähtud

teatud tööd: koristati tube, keedeti sülti, tehti vorsti, küpsetati piparkooke ja jõlusaia. Jõululaupäeval käidi kirikus, pärast seda peeti kodus jõuluõhtut oma pere keskel. Meie kodus oli tellitud ajaleht Maa Hääl ja jõulude puhul olid seal esilehekülgedel vaimulike mõtisklused. Isa luges neid alati hardumusega kõval häälel ette kogu perele.

Minu kodukülas oli taluperedel kombeks käia üksteisel külas jõulupuul. Need olid meeldivad koosviibimised, mis liitsid omavahel külarahvast. Mulle ei meenu, et meie külas oleks kunagi olnud taluperede vahel pahandust või vaenu. Oli palju laululembesi inimesi ja igasugustel koosviibimistel lauldi palju.

Ka minu ema armastas väga muusikat ning kasvatas selles vaimus oma lapsigi. Enne kooliminekut õpetas ta meile selgeks lihtsamad jõululaulud. Kui me vahel ülemeelikult ringi jooksime, siis oli tal kombeks öelda: "Mis te muidu hüppate-kargate, tulge parem laule õppima!" Ta ei õpetanud neid meile pilli abil, kuigi kodus oli harmoonium ja ta oskas hästi mängida. Tehes ise näputööd, õpetas ta ettelaulmise teel. Nende lauludega tuli siis külas jõulupuul esineda. Eks see tekitas ikka alguses kohmetust ja pani hääleli värisema, aga lauldud sai.

Edaspidi, kui juba koolis käisime, tundis ema alati huvi meie koolilaulude vastu. Pidime talle neid laulma ja kui mõni talle meeldis, õppis need selgeks. Vähe sellest, kahehäälse laulu puhul õppis ta selgeks ka teise hääle ja siis laulsime emaga duetti. Minu koolilaul *Jõululumi* meeldis väga ka mu emale ja see oli üks neist, millega jõuluõhtutel pidin esinema.

Nüüd aga, olles olnud aastakümneid unustusehõlmas, tuli see laul äkki nagu päikesekiir pilvede tagant mu südant soojendada ja jõulumälestusi elustama. Olen tänulik advendiaja kaunite kontsertide eest Rapla kirikus.

Valve Kadak

Mõtisklus

Jõuluaeg ei jäta külmaks kedagi meist – isegi mitte neid, kes kogu hingest püüavad puru loopida Jõululapse tagasihoidlikku sõime. Püha tunnet ei suuda varjutada miski, kuigi ise ei taha seda tunnistada.

Miks me aga püüame kurjuse jõuga oma õilsaid tundeid maha suruda ja püüame väärastunud mõtteviisidele allutada teisi inimesi? Kas muidu pole võimalik oma nina kõrgemale tõsta?

Kerge on näha vigu kaaslates, kuid oma vigade ees pigistame silma kinni. Alustama peaksime aga iseendast, enne kui osutame teistele. Ei saa süüdi mõista kirikut ega kogu kristlikku käsuõpetust, kui sellest midagi ei teata ega püütagi süüvida moraaliõpetuse põhitõdedesse.

Me kõik oleme surelikud ja teeme pidevalt vigu. Selle asemel, et teiste eksimusi hukka mõista, oleks aeg mõelda, kuidas ise vähem eksida. Üha rohkem tuleks vabastada teed armastusele – sellele lõputult jumalikule tundele, mis on võimeline hävitama igasuguse kurjuse.

Helgi Tursk

Valimised 23. jaanuaril

Täiskogu koosolek koguduse nõukogu liikmete valimiseks järgmiseks neljaks toimub pühapäeval, 23. jaanuaril peale jumalateenistuse lõppu kirikus. Koguduse täiskokku kuuluvad kõik leeritatud koguduse liikmed, kes valimisele eelneval või jooksval aastal on tasunud oma liikmeannetuse ja käinud vähemalt korra armulaual. Kuna armulauale tulekut ei ole vaja alati eelnevalt kantseleis registreerida, on hea, kui liikmeannetust tehes iga koguduse liige laseb oma liikmekaardile teha märkme ka armulaual käimise kohta. Täiskogu koosolekule tulles võtke kindlasti oma liikmekaart kaasa. See võib olla vajalik siis, kui juhtub, et keegi on kogemata täiskogu nimekirjast välja jäänud. Valimisõiguslikule täiskogu liikmele vanusepiiri seatud ei ole.

Koguduse **täiskogu** ülesandeks on õpetaja valimine kogudusele ning regulaarselt iga nelja aasta tagant nõukogu liikmete ja nende asemike valimine. Nõukogu suurus on 7-30 valitavat liiget. Möödunud aastal vastu võetud EELK uue põhikirja järgi võib kogudus kirikuvalitsuse loal ka nõukogu valimata jätta. Sel juhul täidaks täiskogu nõukogu ülesandeid ja valitakse ainult juhatus. Viimane on otstarbekas vaid väikeste koguduste puhul. Nõukogu liikmekandidaat peab olema koguduse täiskogu liige, valimiste päevaks vähemalt 21 aastane ning konfirmatsioonist peab olema möödas 3 aastat.

Koguduse **nõukogu** valib omakorda 2-8 liikmelise juhatuse. Juhatus valitavate liikmete arv ei tohi uue põhikirja järgi olla suurem kui 1/3 nõukogu valitavate liikmete arvust. Esimees ja aseesimees tuleb valida nõukogust, teised juhatuse liikmed kas nõukogu või täiskogu liikmete hulgast. Nõukogu valvab koguduse majandustegevuse ja raamatupidamise üle, võtab vastu majandusaruande ja eelarve, annab nõusoleku abiõpetaja või diakoni ametisseääramiseks, valib revisjonikomisjoni või revidendi ning praostkonna sinodi saadikud.

Koguduse **juhatus** viib jooksvalt ellu nõukogu otsuseid, valitseb koguduse vara üle, korraldab majandustegevust ja raamatupidamist, korraldab koguduses töösuhteid ja esindab kogudust kui juriidilist isikut.

Koguduse õpetaja on ameti poolest nii nõukogu kui ka juhatuse liige, diakon võtab mõlema organi tööst osa sõnaõigusega.

Juhatus liikmete hinnanguid

Siiri Rospu:

Möödunud hinnates leian, et koguduse elu on olnud tegus ja tulemuslik. Riigi muinsuskaitseameti ning Rapla vallavalitsuse abiga uuendati kiriku altariruumi ja käärkambri katus ning torniluugid. Riigieelarve toetusel remonditi kapitaalselt pastoraat: hoonele pandi uus plekk-katus, soojustati lagi, renoveeriti suur saal koos kolme kõrvalruumiga ja taastati vana peasissekäik. Eelmisel aastal sai pastoraat ka välisvalgenduse.

Ent selleks, et majanduslikult toime tulla, vajab kogudus sissetulekuid. Peamine tuluallikas on liikmeannetused, tulud ametitalitustest, korjandused, annetused, kirjanduse ja käsitöö

Koguduse juhatus: sekretär Aili Kuldkepp, õpetaja Mihkel Kukk, Heli Viinalass, laekur Siiri Rospu; seisavad aseesimees Matti Villig, esimees Raivo Erm ja Aare Heinvee

müük ning renditulud. Neist laekumistest maksab kogudus maksud üldkiriku heaks ja katab kõik ülalpidamiskulud. Koguduse finantsolukord on pingeline, sest omavahendeist ei piisa kõigi vajalike kulude katteks. Täname abi eest Rapla vallavalitsust ja kõiki annetajaid ning liikmeannetuse tasujaid! Samas on palve koguduse liikmeile: kinnitada oma kuuluvust sellesse osaduskonda ja anda oma panus koguduse majanduslikuks toimetulekuks. Soovituslik liikmeannetus on vähemalt 1% aasta sissetulekust.

Töötajad on olnud teotahelised ja üksmeelsed. Oleme olnud üks suur sõbralik perekond. Seda kinnitab ka koguduse liikmete innukas osavõtt koristuspäevadest ning iga-aastastest kontserdireisidest.

Alati aga saab paremini ja paljuski on arenguruumi, eriti töös laste ja noortega. Selleks soovin, et koguduse juurde tuleks rohkem noori ja teotahelisi töötajaid.

Heli Viinalass:

Oma tegevust lõpetav juhatuse koosseis oli vahetult seotud kiriku 100. aastapäeva üritustega ning pastoraadi renoveerimisega. Oluline oli ühiste huvide lepingu sõlmimine Rapla vallavalitsusega.

Tavapärane tegevus hõlmas eelarve jälgimist ja koostamist, loomulikult remondi ja heakorraga seonduvat, lepingusuhteid, juhendeid erinevatele töövaldkondadele ja palju muud.

Juhatus tegevuse eesmärk on tagada võimalus pidada jumalateenistusi ja kõike, mis sellega liitub. Nii on järg jõudnud kirikuhooneni. Juba pikemat aega on olnud sealne elektrijuhtumestik väga halvas olukorras. Uuendamist vajab helivõimendussüsteem. Need tööd aga nõuavad järgnevat kiriku siseremonti. Hoone vajab mõningat korrastamist ka väljastpoolt.

Nõnda näen järgmise juhatuse ees just seda probleemide valdkonda – alates raha taotlemisest, ja kui Jumal lubab, siis kirikuhoone renoveerimist.

Õnnitleme!

JAANUAR

3. Meida Kasari 70
7. Elsa Tohver 93
9. Liisi Heintalu 70
10. Selma Luht 75
11. Elmi Kaljula 105
11. Leida-Maria Randjärv 80
13. Erna Strandberg 80
14. Martha-Miralda Randjärv 94
15. Helmi Parts 70
18. Helle Arik 60
19. Loreida Tombak 75
19. Juta Radik 70
21. Laine Aedla 94
21. Ella Lõhmus 80
24. Osvald Antsmäe 92
25. Ella Vellamaa 90
27. Elvine-Marsette Vaik 85
30. Ellen Sersant 80

VEEBRUAR

1. Lembit Andressoon 75
2. Evi Salumäe 75
4. Ilmi Martin 70
6. Saima Tiisler 80
6. Vello Eplik 70
7. Ilda-Rosella Tool 80
11. Milda Valdmann 80
12. Ellen Jõgis 75
18. Ene Põhjakas 50
20. August Viisalu 91

MÄRTS

1. Alden Jõgisuu 70
2. Monika Palo 60
3. Lembit Kaljuvee 75
8. Eha Ambur 70
9. Olga Sarapuu 75
11. Jaan Saluste 100
12. Elfe Hart 75
13. Enn-Ando Viitar 75
16. Else Schotter 91
16. Kaljo Lõokene 75
17. Valter Laurimaa 80
18. Kaupo Otsavel 50
20. Ülo Romulus 70
22. Linda Pauska 91
23. Vaigi Ohaka 80
24. Elmar Kuusemets 90
25. Helve Kõrgla 50
28. Heino Tori 70
28. Kalju Esnar 70
30. Asta Liivjõe 91
30. Helvi Haagen 70
31. Alma-Rosalie Kõõnberg 91

Enn Võrk - 100

14.märtsil möödub eesti helilooja, organisti ja koorijuhi Enn Võrgu sünnist 100 aastat. Kõige laiemalt on ta tuntud meie lipulaulu „*Kaunistagem Eesti koidad...*“ viisi autorina, mille sõnad on kirjutanud Nõo koguduse õpetaja Martin Lipp. Et oma elu lõpuaastatel 1955-62 tegutses Enn Võrk Rapla koguduses organisti ja koorijuhina, on Rapla maakond kavandanud maestro mälestuseks suurejoonelise kultuuriprojekti pealkirjaga „Lipu laulu aasta 2005 – Enn Võrk 100“.

13.märtsil toimub Rapla kirikus kontsertjumalateenistus Enn Võrgu muusikast, avatakse mälestustahvel kiriku seinal ja kuulatakse pastoraadis ettekandeid Võrgu elust ja loomingust. Projekti krooniks on Rapla kihelkonnapäeval, 22.juulil XIII Rapla Kirikumuusika festivali avakontserdil kõlava Võrgu ainsa oratooriumi *Vigilate (Valvake)* täismahus esiettekanne. Teost Rapla kirikus juhatab Tõnu Kaljuste.

Enn Võrgule on pühendatud ka õpilastele mõeldud lektoriumid kevadel Raplamaa gümnaasiumides ning suvine maakonna laulu- ja tantsupidu Vigalas.

Teated

Pühapäeviti kell 12 **armulauaga jumalateenistus**
 Pühapäeviti kell 10 **palvetund koguduse raamatukogus**
 Kuu esimesel ja kolmandal neljapäeval kell 17 **piiblitund inglisaalis**,
 teemaks Rooma kiri
 Kuu teisel ja neljandal laupäeval kell 12 **vennastekoguduse**
kuulutustund pastoraadi saalis

Kogudusel on Internetis avatud ka kodulehekülj aadressil
<http://www.eelk.ee/rapla/>

Koguduse kantselei avatud T-R kell 9-13, P ja kirikupühadel enne ja pärast jumalateenistust. Telefon 48 55 470, e-post: rapla@eelk.ee, kodulehekülj www.eelk.ee/rapla/; õpetaja Mihkel Kukk 48 68 144; 55 650 722; juhatuse esimees Raivo Erm 51 30 212

Fotod: Arvo Kuldkepp, Jaan Kurm, Edmund Laugasson, Erik Peinar, Aino Villandi ja erakogud
 Toimetaja Ilme Veetamm, küljendaja Edmund Laugasson